

ದೃಷ್ಟಿಗೆ

ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಸರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಾವು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ ಹೊರತು ಆರೋಗ್ಯವಂತರನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ

ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಷ್ಟ ದುಃಖದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಎಂದು ಕೊರಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕಷ್ಟಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುನ್ನಡೆದರೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು

ಬಂದರೂ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಸಿದ್ದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಋಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವೇ ನೋವಿ ನಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೋ

ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ.

ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನೋಡುಗರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತ. ನಾವು ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ರೋಗಪೀಡಿತವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಭಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ದಿನ ಗೆಲುವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ತಾಳ್ಮೆ ಆತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಧನಾತ್ಮಕತೆಯಿಂದ ಕಾಣಲು ಶುರು ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಆಗ ಏನೇ

ಕಾವ್ಯಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಾಮೆತ್ವಡ ಸ.ಪ್ರ.ದ. ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, ಪುತ್ತೂರು

ನಾಣ್ಣುಡಿ.

ಅವರವರ

ತಕ್ಕಂತೆ ಈ

ಸೃಷ್ಟಿಯು

ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ

ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮೂರ ವಾರಂಬಳ್ಳಿಯ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಕೇವಲ 40-50 ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಬರೋಬ್ಬರಿ 90 ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಊರಿನಿಂದ ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜತೆಗೆ ಸಾಂಸ್ತತಿಕ, ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದಾನಿಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ, ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಶಿಕ್ಷಣ, ಟಿ.ವಿ. ಮೂಲಕ ಪಾಠ, ಶಾಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕೈತೋಟ ಇನ್ನು ಹಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ನಮ್ಮೂರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೂಡ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಉಳಿವಿಗೆ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನ್ನಡತಿ ಅನು ಅಕ್ಕ ಎನ್ನುವ ಯುವತಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಮನಸುಗಳು ಎನ್ನುವ ತಂಡ ಕೂಡ ಸಾಕಾಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಚಂದಗೊಳಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ಹಲವು ತಂಡಗಳು, ಹೀಗೆ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು

ಉಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿವೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರುವ ಒಂದು ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಗ್ರೂಪ್ ಅನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಹಳೆಯ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಯ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಶಾಲೆಗಳು ನೂರು ವರ್ಷ ಪೂರೈಸಿವೆ. ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳು ಶತಮಾನೋತ್ತವವನ್ನು ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿವೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮೂರು-ನಿಮ್ಮೂರಿನ ಶಾಲೆಯ ಸರದಿ. ಕೊನೆ ಮಾತು ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ.

ಮಕ್ಕಳ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಒಂದೇ ತರಗತಿಗೆ ಎರಡೆರಡು ಸೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಕಳೆದ ವಾರ ಒಂದು ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಆಗಷ್ಟೇ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಿದ್ದರು. ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶಾಲೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಸರಕಾರಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಎಂದು.

ವಾರಂಬಳ್ಳಿ

'ಅಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲ ಸರ್ ಈ ಬಣ್ಣ ಸುಣ್ಣವಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ' ಎಂದರು. ನಿಜ ಎಷ್ಟೋ **ಿ ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಭು** ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಉಳಿದಿದ್ದು ಹಳೆಯ

ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಅರಣ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ

ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು. ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಆ

ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರು

ಎಂದರೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾತು ಮುಗಿದ

ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು

ತಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ 'ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ

ಸೌಲಭ್ಯ, ಸವಲತ್ತುಗಳು ಬೇಕು. ಆದರೆ, ಸರಕಾರಿ

ಎಂದರೆ, ನಮಗೆ ಸರಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಗಳು ಬೇಕು, ಸರಕಾರಿ

ಶಾಲೆ ಬೇಡ. ನಾನು ಇದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವನು,

ಇದೇ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದವನು. ನನಗೆ ಈ ಶಾಲೆ

ಎಲ್ಲವನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ದೊಡ್ಡ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ನಿಂತು ಮಾತಾಡಲು ಕಲಿಸಿದ್ದು ಕೂಡ ಇದೇ ನಾನು

ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ದೊಡ್ಡ

ಆದರೆ ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಹಲವಾರು

ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚುವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ. ಹಲವು

ಶಾಲೆಗಳು ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ

ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ

ಕೆಲವು ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದಾಖಲೆಯಷ್ಟು

ಓದಿದ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆ' ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ನಿಜ, ಇಂತಹ

ಚಪ್ರಾಳೆ ತಟ್ಪಿಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು.

ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಏರಿದ್ದಾರೆ.